

Γάμος; Πού γάμος;

Πρόσωπα

ΠΑΡΘΕΝΑ:	45 χρόνων
ΣΩΤΗΡΗΣ:	Άντρας της, στην ίδια ηλικία.
ΜΑΤΟΥΛΑ:	Συμπεθέρα τους.
ΑΝΕΣΤΗΣ:	Άντρας της Ματούλας.
ΕΦΗ:	Κόρη της Παρθένας και του Σωτήρη.
ΔΗΜΗΤΡΗΣ:	Γιος της Ματούλας και του Ανέστη και αρραβωνιαστικός της Έφης.
ΠΑΠΠΟΥΣ:	Πατέρας του Ανέστη, γεροντάκι.

Σκηνικό
(Ένα απλό καθιστικό)

*(Η Παρθένα με τη Ματούλα κάθονται σε καρέκλες ή καναπέ και κουβεντιά-
ζουν. Ο παππούς σε μια πολυθρόνα, στον κόσμο του, και οι δυο άντρες παί-
ζουν τάβλι).*

ΠΑΡΘΕΝΑ: Τρεις μήνες έμειναν, συμπεθέρα. Πρέπει να ετοιμαζόμαστε.

ΜΑΤΟΥΛΑ: Όλα θα γίνουν με την ώρα τους.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Ο καιρός περνάει συμπεθέρα και δεν έχουμε κάνει τίποτα.

ΜΑΤΟΥΛΑ: Έχουμε τρεις μήνες μπροστά μας. Όλα θα τα προλάβουμε.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Έτσι νομίζεις; Αυτές οι δουλειές θέλουν τρεχάματα. Πότε θα γίνουν;

ΜΑΤΟΥΛΑ: Θα γίνουν. Μη βιάζεσαι. Σιγά – σιγά.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Να μη βιάζομαι! Εγώ μια κόρη την έχω συμπεθέρα, κι ο γάμος της θέλω να μείνει στην ιστορία.

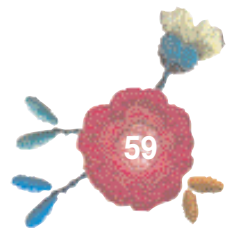
ΠΑΠΠΟΥΣ: Το Ναβαρίνο έγραψε ιστορία. Εγώ εκεί πολέμησα.

ΜΑΤΟΥΛΑ: Τα παιδιά να είναι χαρούμενα, συμπεθέρα. Για μένα αυτό μετράει.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Με συγχωρείς, συμπεθέρα. Εμείς έχουμε όνομα.
Θέλουμε γάμο καλό, όπως ταιριάζει στο σόι μας.
ΜΑΤΟΥΛΑ: Είπα εγώ το αντίθετο; Ό,τι μπορούμε θα κάνουμε.
ΠΑΡΘΕΝΑ: Όχι ό,τι μπορείτε. Και λίγο παραπάνω. Γάμο θα κά-
νουμε.
ΜΑΤΟΥΛΑ: Ε, είπαμε, ό,τι μπορούμε, το κατά δύναμη. Εσείς
κοιτάξατε για νυφικό;
ΠΑΡΘΕΝΑ: Τι να κοιτάξουμε; Παραγγελία το κάναμε στη μοδίστρα.
Όχι ετοιματζίδικο.
ΜΑΤΟΥΛΑ: Εγώ ετοιματζίδικο φόρεσα, συμπεθέρα, και ήταν πολύ
ωραίο.
ΠΑΡΘΕΝΑ: Ετοιματζίδικο! Με νοικιασμένο νυφικό παντρευτήκατε;
ΑΝΕΣΤΗΣ: Με νοικιασμένο και βρώμικο, συμπεθέρα, αλλά την έκανε
κούκλα.
ΠΑΡΘΕΝΑ: Πο Πο Πο! Και δεν το σιχαινόσουν;

[...]

ΠΑΡΘΕΝΑ: Εγώ δε θα το έβαζα πάνω μου. Μόνο που το σκέφτομαι αηδιάζω.
ΣΩΤΗΡΗΣ: Γιατί ρε Παρθένα, εσύ με της ξαδέλφης σου το νυφικό δεν έγινες νύφη;
ΠΑΡΘΕΝΑ: Άλλο της ξαδέλφης μου και άλλο το ξένο. Και όταν μιλάω Σωτήρη να μην
πετάγεται.
ΜΑΤΟΥΛΑ: Τι να κάνουμε, συμπεθέρα μου; Εμείς είμαστε φτωχοί, δεν έχουμε ν'
αγοράσουμε καινούρια.
ΠΑΠΠΟΥΣ: Τα καινούρια παπούτσια με στενεύουν, γι' αυτό φοράω παντόφλες.
ΠΑΡΘΕΝΑ: Εμείς κάναμε κάτι γάμους στην Τραπεζούντα! Τέτοιο γάμο θέλω και για
την Έφη μου, να μείνει αξέχαστος.
ΜΑΤΟΥΛΑ: Αξέχαστος θα μείνει, συμπεθέρα. Όλοι οι γάμοι μένουν αξέχαστοι.
ΠΑΡΘΕΝΑ: Όχι όλοι. Οι καλοί, οι πλούσιοι. Και 'γω για πλούσιο γάμο μιλάω και στη
Μητρόπολη, με δεσποτάδες.
ΜΑΤΟΥΛΑ: Αυτά, συμπεθέρα μου, θέλουν λεφτά, πολλά λεφτά και 'μεις δεν έχουμε.
ΠΑΠΠΟΥΣ: Έχουμε σπέρτα; Θέλω ν' ανάψω τη φωτιά.
ΜΑΤΟΥΛΑ: Τι να την κάνεις πατέρα τη φωτιά;
ΠΑΠΠΟΥΣ: Δεν ξέρω, αλλά καλό θα ήτανε να την ανάψω.
ΠΑΡΘΕΝΑ: Θα φέρετε και τον παππού στο γάμο;
ΜΑΤΟΥΛΑ: Αν μπορεί να περπατήσει θα έρθει. Γιατί με ρωτάς;
ΠΑΡΘΕΝΑ: Τι να τον κάνουμε καημένη συμπεθέρα; Αυτός θα μας ρεζιλέψει με τις
βλακείες που λέει.
ΣΩΤΗΡΗΣ: Ρε Παρθένα, δε ντρέπεσαι;

ΑΝΕΣΤΗΣ: Συμπεθέρα, όλα κι όλα. Τον πατέρα μου θέλω να τον σέβεσαι, αν
θες να τα έχουμε καλά.

ΠΑΠΠΟΥΣ: Στα Καλάβρυτα, εκεί μας έπιασαν, εκεί έγιν' ο μπλόκος.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Συγγνώμη, δεν ήθελα να σας προσβάλλω, αλλά να, επειδή θα
έχουμε καλεσμένους.

ΑΝΕΣΤΗΣ: Γιατί, ρε συμπεθέρα, οι καλεσμένοι σας δεν έχουν γονείς;

ΣΩΤΗΡΗΣ: Θα παίξεις; Αυτή λέει βλακείες, μη της μιλάς.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Βλακείες λες εσύ. (Στη Ματούλα) Πολύ δεν άργησαν τα παιδιά;
Έπρεπε να είχαν έρθει.

ΜΑΤΟΥΛΑ: Για βέρες έχουν πάει, συμπεθέρα μου. Μέχρι να τις διαλέξουν, ν'
αποφασίσουν. Εγώ το βράδυ τους περιμένω.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Μα τις έχουν παραγγείλει. Έτσι δεν έλεγαν;

ΜΑΤΟΥΛΑ: Το έλεγαν, μα ήταν πολύ ακριβές. Θα πήγαιναν αλλού για φτηνό-
τερες.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Κατάλαβα. Το ίδιο έγινε και με το δαχτυλίδι.

ΜΑΤΟΥΛΑ: Με το δαχτυλίδι! Τι έγινε με το δαχτυλίδι;

ΠΑΡΘΕΝΑ: Σώπα, καημένη συμπεθέρα. Δεν είναι διαμαντόπετρα εκείνη που
έχει.

ΜΑΤΟΥΛΑ: Πώς δεν είναι. Το κοίταξες καλά;

ΠΑΡΘΕΝΑ: Τι να κοιτάξω; Θες μικροσκόπιο για να το δεις. Το φθηνότερο δα-
χτυλίδι της πήρε.

ΜΑΤΟΥΛΑ: Όχι και φτηνό, συμπεθέρα μου. Χίλια δολάρια το πλήρωσε το παι-
δί κι ο Δημήτρης μου για χίλια δολάρια δουλεύει δυο εβδομάδες.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Δυο εβδομάδες! Δηλαδή πεντακόσια δολάρια την εβδομάδα
παίρνει ο Δημήτρης;

ΜΑΤΟΥΛΑ: Γιατί είναι λίγα;

ΠΑΡΘΕΝΑ: Εσύ τα βρίσκεις πολλά;

ΜΑΤΟΥΛΑ: Πολλά όχι, αλλά αρκετά.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Αρκετά για να ζήσει ολόκληρη οικογένεια;

ΜΑΤΟΥΛΑ: Και 'μεις με τόσα την περνάμε, συμπεθέρα και, δόξα τω Θεώ, δε
μας λείπει τίποτα.

[...]

ΠΑΡΘΕΝΑ: Λοιπόν, συμπεθέρα, τι λέγαμε;

ΜΑΤΟΥΛΑ: Για τα παιδιά λέγαμε, για το γάμο τους.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Ναι βέβαια, για το γάμο. Ο Δημήτρης αγόρασε κουστούμι; Εννοώ
γαμπριάτικο.

ΜΑΤΟΥΛΑ: Έχει κουστούμι, το μαύρο. Δεν το θυμάσαι; Πέρυσι το έραψε στα γενέθλιά του.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Δηλαδή δε θα πάρει καινούριο!

ΠΑΠΠΟΥΣ: Καινούριο κοσκινάκι μου και πού να σε κρεμάσω.

ΜΑΤΟΥΛΑ: Τι να σου πω; Δε νομίζω. Έπειτα το κουστούμι είναι ωραίο, ωραιότατο.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Για όνομα του Θεού θα παντρευτεί την κόρη μου, που την έχω μοναχοπαίδι, με φορεμένο κουστούμι, παλιό;

ΜΑΤΟΥΛΑ: Και 'γω μοναχοπαίδι το έχω, συμπεθέρα κι ο γάμος μια μέρα είναι. Γιατί να χρεωθεί το παιδί;

ΠΑΡΘΕΝΑ: Είναι η μέρα του γάμου του αγαπητή μου κι αν δεν έχει να φανεί άνθρωπος, να μην παντρευτεί.

ΜΑΤΟΥΛΑ: Δηλαδή τα ρούχα κάνουν τον άνθρωπο, συμπεθέρα;

ΠΑΡΘΕΝΑ: Και τα ρούχα παίζουν το ρόλο τους. Ξέρεις πόσο κόστισε σε μας το νυφικό;

ΜΑΤΟΥΛΑ: Εσείς έχετε και τα χαλάσατε, εμείς δεν έχουμε.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Δεν είσαστε πια και τόσο φτωχοί. Τα λυπόσαστε, και 'μεις με τσιγκούνηδες δεν ταιριάζουμε καθόλου.

ΣΩΤΗΡΗΣ: Τι λένε αυτές, ρε συμπέθερε;

ΑΝΕΣΤΗΣ: Ποιος τις ακούει μωρέ. Εξάρα έφερα, το είδες;

ΜΑΤΟΥΛΑ: Εμείς αυτοί είμαστε, συμπεθέρα, κι αν δε σας αρέσουμε τι να σας πω; Βρέστε καλύτερους.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Η κόρη μου να τ' ακούσει, εγώ τις τα έλεγα.

ΜΑΤΟΥΛΑ: Δηλαδή τι της έλεγες, πως είμαστε φτωχοί;

ΠΑΠΠΟΥΣ: Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Δεν είσαστε φτωχοί, συμπεθέρα. Μίζεροι είσαστε. Θέλετε να κάνουμε γάμο με δέκα καλεσμένους.

[...]

(Μπαίνουν ο Δημήτρης με την Έφη).

ΕΦΗ: (Στην Παρθένα) Ακόμα εδώ είσαστε;

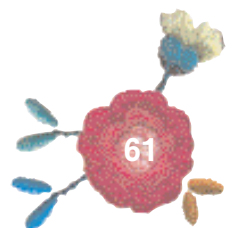
ΠΑΡΘΕΝΑ: Τις πήρατε τις βέρες;

ΠΑΠΠΟΥΣ: Βερονίκη την έλεγαν. Ωραία γυναίκα, παχουλή.
(Τα παιδιά κοιτάζονται).

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Ναι. Δηλαδή όχι, δεν τις πήραμε.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Πώς όχι; Για τις βέρες δεν πήγατε;

ΜΑΤΟΥΛΑ: Τα βρήκατε κλειστά;

- ΕΦΗ:** Όχι αλλά μετανιώσαμε. (Στο Δημήτρη) Θα τους το πεις ή να τους το πω εγώ;
- ΠΑΡΘΕΝΑ:** Τι να μας πει! Δεν είχε λεφτά να τις πληρώσει;
- ΕΦΗ:** Λεφτά! Τι λες καλέ; Μετανιώσαμε. Δε θα παντρευτούμε. (Όλοι μαζί).
Τι έκανε λέει; Δε θα παντρευτείτε!
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ:** Ηρεμήστε. Όχι, δε θα παντρευτούμε. Αποφασίσαμε να μην παντρευτούμε.
- ΠΑΡΘΕΝΑ:** Δηλαδή χωρίσατε!
- ΕΦΗ:** Τι λες καλέ που χωρίσαμε; Απλώς δε θα παντρευτούμε.
- ΠΑΠΠΟΥΣ:** Θα παντρευτούμε, μου έλεγε, όταν τελειώσει ο πόλεμος. Ωραία χρόνια!
- ΑΝΕΣΤΗΣ:** Για εξηγηθείτε, τι είναι αυτά που μας τσαμπουνάτε; Εγώ δεν τα καταλαβαίνω.
- ΕΦΗ:** Μα είναι απλό. Όσοι παντρεύονται χωρίζουν. Εμείς λοιπόν δε θα παντρευτούμε, για να μη χωρίσουμε ποτέ. Καταλάβετε;
- ΜΑΤΟΥΛΑ:** Εγώ δεν κατάλαβα τίποτα. Εσύ κατάλαβες, συμπεθέρα;
- ΠΑΡΘΕΝΑ:** Βρε άσε με και συ με το συμπεθέρα σου. (Στα παιδιά) Τι λέτε μωρέ; τι λέτε; Τρελαθήκατε και οι δυο;
- ΠΑΠΠΟΥΣ:** Δυο – δυο πηγαίναμε μέσα στα χιόνια και νηστικοί.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ:** Ο παππούς την έχει μια χαρά. (Στην Παρθένα) Όχι, πεθερούλα μου, δεν τρελαθήκαμε. Αγαπιόμαστε. Αλλά τι να τους κάνουμε τους γάμους; Για έξοδα και φασαρίες; Νοικιάζουμε ένα διαμέρισμα και τελειώνουμε.
- ΑΝΕΣΤΗΣ:** (Στο Σωτήρη) Τι λέει αυτός, ρε συμπέθερε; Είναι με τα καλά του;
- [...]
- ΠΑΡΘΕΝΑ:** Βρε αυτοί θα μας τρελάνουν. (Αρπάζει την Έφη από τα μαλλιά). Εσύ μωρή ξεμυαλισμένη αγόρασες νυφικό. Τι θα το κάνεις;
- ΕΦΗ:** Ναι, βέβαια. Έχουμε και το νυφικό. Ε, θα το δώσουμε πίσω.
- ΑΝΕΣΤΗΣ:** (Στο Σωτήρη) Ρε συμπέθερε, σε τρελοκομείο βρισκόμαστε;
- ΣΩΤΗΡΗΣ:** Κάτι τέτοιο υποψιάζομαι και 'γω.
- ΠΑΡΘΕΝΑ:** Ρεζίλι θα γίνουμε, ρεζίλι. Θα γελάει ο κόσμος με όλους μας.
- ΜΑΤΟΥΛΑ:** Φαντάζεστε να είχαμε στείλει και τα προσκλητήρια;
- ΠΑΡΘΕΝΑ:** Θα τα βράσουμε κι αυτά να πιούμε το ζουμί τους. (Στην Έφη) Μπορώ να μάθω ποιανού ήταν η ιδέα να μην παντρευτείτε;
- ΕΦΗ:** Δικιά μου και δεν πρόκειται να την αλλάξω με τίποτα.

ΜΑΤΟΥΛΑ: Είναι κι αυτό συνήθεια της Τραπεζούντας, συμπεθέρα;

ΠΑΡΘΕΝΑ: (Στην Έφη) Τα βλέπεις; Άρχισαν κιάλας να μας ειρωνεύονται. Θα σου το ξεριζώσω το μαλλί.

ΕΦΗ: Να ειρωνεύονται. Εμένα δε με νοιάζει.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Θα σε πνίξω βρε, θα σου βγάλω τα μάτια.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Μα γιατί φωνάζεις πεθερούλα μου; Εσύ παντρεύτηκες. Εμείς δε θέλουμε να παντρευτούμε, είναι τόσο κακό;

ΑΝΕΣΤΗΣ: Εσύ τι λες, συμπέθερε, καλά τα λέει;

ΣΩΤΗΡΗΣ: Μα δεν καταλαβαίνω τι λέει. Στην προσπάθεια βρίσκομαι.

ΜΑΤΟΥΛΑ: Τα ίδια μυαλά έχουν, γι' αυτό ταιριάξανε.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Μα είσαστ' έτοιμοι για γάμο, βρε παιδάκι μου. Τι πάθατε ξαφνικά, τρελαθήκατε;

ΕΦΗ: Μπορεί. Όλοι τρελαίνονται. Εμείς γιατί να μην τρελαθούμε;

ΠΑΡΘΕΝΑ: Εσύ να το βουλώσεις, το Δημήτρη ρώτησα.

ΕΦΗ: Το ίδιο είναι. Ο Δημήτρης και 'γω είμαστε ένα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Σωστά, ένα σώμα και μια ψυχή.

ΕΦΗ: Τ' άκουσες; Και δε θα μας χωρίσει κανείς.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Ποιος θέλει να σας χωρίσει βρε άμυαλη; Εμείς να παντρευτείτε θέλουμε. Να μπειτε στο δρόμο του Θεού.

ΕΦΗ: Θα είμαστε στο δρόμο του Θεού. Νοικιάσαμε διαμέρισμα στο παραντάις στριτ. Δηλαδή στον παράδεισο. Εκεί θα μένουμε.

ΜΑΤΟΥΛΑ: Πανέξυπνη η κόρη σου, συμπέθερα. Όλο σοφίες κατεβάζει.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Κι ο γιος σου δεν πάει πίσω, συμπέθερα μου. (Στην Έφη) Και θα μένετε μαζί αστεφάνωτοι, στο δρόμο του παραδείσου;

ΕΦΗ: Το είπαμε. Τι με ξαναρωτάς;

ΠΑΡΘΕΝΑ: Σε ρωτάω, γιατί εμείς εδώ τσακωνόμαστε πού και πώς θα κάνουμε το γάμο σας.

ΕΦΗ: Τώρα δε θα ξαναμαλώσετε. Το πρόβλημα λύθηκε.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Αμ δε λύθηκε. Θα σου ξεριζώσω το μαλλί, θα σε σκοτώσω.

ΠΑΠΠΟΥΣ: (Πετάγεται απάνω) Σταματήστε. Όχι άλλους σκοτωμούς. Ο πόλεμος έχει τελειώσει.

ΠΑΡΘΕΝΑ: Με τα δικά σου μέτρα, συμπέθερε. Με τα δικά μου ακόμα δεν άρχισε. Τώρα αρχίζει, τώρα.
Αυλαία

**Κούλα Τέο
(Αυστραλία)**

